ч. 226 (14.123). Львів, понеділок 26. серпня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нині в Театрі Ріжнородностей в год. 8-мій вечір
За сотики можна знаменито забавитись на повній несподіванок комедії
Ціни найнижчі!
„ЧОЛОВІК 300.000"
Любов і льотерія! — Як виграти на льотерії багату жінку?

Новий уряд Польщі?

У варшавських політичних колах кажуть, що ще перед скликанням сесії сойму, а саме 20. жовтня утвориться новий уряд. Основуватися буде, мабуть, цей уряд на позаполковниківському чиннику та займеться передовсім господарськими справами. У складі нового уряду будуть неменші зміни, як у складі нового сойму та сенату. Та до нового уряду ввійде напевно дотеперішній міністер закордонних справ Бек і міністер внутрішніх справ Косцялковський. Головою уряду буде мабуть така особа, що досі не була при кермі уряду.

Протест Злучених Держав проти Комінтерну.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Державний департамент Зл. Держав вислав до уряду СССР енерґійний протест проти деяких виступів на ост. конґресі комінтерну в Москві, де делеґати укладали програму праць компартії на будуче. Департамент заявляє, що уряд СССР зломив свої зобовязання, які поробив при відновленні дипльоматичних взаємин між обома країнами, та підкреслює, що правильні приязні взаємини залежать від виконання взаїмних зобовязань обох держав не встрявати у внутрішні справи другої держави.

Три славні італійські летуни згинули в катастрофі.

РИМ, ПАТ. Підчас міжнародвіх летунських змагань званих Радуно дель Літоріо, що почалися 24. серпня, з неустійненої досі причини один літак упав біля місцевости Отілю. Всі три летуни Севастіяно Бедендо, Джовані Тесоре та Вікастрі, одні з найславніших, згинули на місці. Змагання Радуно дель Літоріо ідуть на шляху більшому як 2.000 км. і є одною з найбільших летунських конкуренцій в Італії. Почалися були ц. р. при участи 52 італійських, 18 французьких, 1 анґлійця, 1 бельґійця, 2 австрійців, 1 швайцарця та 3 чехів-летунів.

Бійка німецьких новобранців із чехами.

ПРАГА, ПАТ. „Моравска Орліце" повідомляє, що в Брні почалася суд. розправа проти новобранців німецької національности, обвинувачених у нападі та побитті новобранців чеської національности та що висловилися образливо про чеський нарід. Чеські новобранці втікли з місця бійки та просили помочі в жандармів. Розправу відложили для переслухання дальших свідків.

Після залізничої катастрофи біля Львова.

Як ми вже вчора повідомляли, прийшло до катастрофи поспішного поїзду зв. „Норд-Експрес", що курсує між Берліном і Букарештом. До катастрофи прийшло на терені села Рудно біля Зимної Води в год. 0.20 наслідком розкручення шин. На місці катастрофи в суботу вів слідство прокуратор Прахтель-Моравянський.

Спальний ваґон, що був зараз біля реставраційного ваґону (який зісунувся передом зі шин) остав на шинах, а чотири румунки, які були в ньому, спали так твердо, що навіть не пробудилися. Льокомотива, як віхала була на критичне місце, зісунулася зі шин, їхала кількадесять метрів порогами і тягла за собою ваґони. Ті пороги поперетинали колеса ваґонів і потріскали вздовж. Сила, з якою ваґони пересувалися по порогах, була така велика, що насип під порогами разом зі шинами усунувся на беріг залізничого пляну. Другий службовий віз, т. зв. бранкард, як усувався з насипу, перетяв подвійний телеґрафічний стовп і перервав телеґрафічну злуку. Віз цей перевернуся колесами до гори.

Поїзд не був освітлений ґазом, лише електрикою, тому не прийшло до ще страшнішої катастрофи, бо вибух ґазу міг спричинити страшні наслідки.

З Кракова прислали спеціяльну вінду, якою ваґони підносять на шини. Роботу над привернонням шляху до порядку покінчать у понеділок вполудне.

Табор КАУМ на Соколі б. Галича.

До дуже відемних рис українського життя належить брак зацікавлення до таборництва. В тому часі, коли у інших народів твориться дуже багато таборів, де молодь виховується на основі найкращих зразків, у нас чим рік, тим менше таборів; а як ще й де залишились, так учасників обмаль.

Щоб цьому хоч частинно запобігти, Арх. Рада КАУМ улаштувала цього року табор високошкільної молоді на Соколі біля Галича в часі від 9. 7. до 1. 8. ц. р.

Цей табор був подуманий як інструкторський, себто в ньому мали вишколюватись будучі працівники центральних установ КАУМ.

Провідником цього першого табору КАУМ був п. Василь Глібовицький, духовником о. Михайло Гаврилюк, деканальний асистент КАУМ брідського деканату. Хоч була часто непогода, табор пройшов із повним успіхом. Перш усього в ньому був сильніше зазначений релігійний момент, бо таборовики власними зусиллями поставили капличку в лісі біля табору, де щоденно рано відправлялася Служба Божа із відповідною гомілією, а вечором молебен.

У неділі і свята ввесь табор ішов до сусідних церков, де таборовий капелян відправляв Службу Божу, проповідав, а хор табору співав. Проповіди капеляна зєднали собі похвали цілого громадянства, так що часто зявлялись делеґації селян ріжних суміжних сіл із проханням відправити їм Службу Божу та виголосити проповідь.

Табор відбув три ватри, які зосередили сотки гостей із Галича і цілої околиці. Головною метою ватр було відтворити давню славну княжу традицію, бо саме на місці, де розмістився табор, пишався давній город Галич із своєю світлою сторінкою нашої історії. І місцева інтеліґенція, і селянство, яке тут є дуже культурне, ставилось до табору незвичайно ввічливо. Були випадки, що селяни, бачучи момент піднесення жовто-блакитного прапору із знаменем — Хр — на високу щоглу, із зворушення плакали.

В неділю 28. липня заходом табору відбулася в Галичі академія в честь Митрополита, яка пройшла із повним успіхом.

Закінчення табору відбулося в Підлютім. Всіх таборовиків приняв Достойний Ювилят на спеціяльній авдієнції, де провідник подякував Митрополитові за світлий провід молоді, для якої його світляна стать є взором. Побіч великанських заслуг Митрополита гідне заввагти є його замилування до традиції, що для орґанізації КАУМ є великої ваги. Закінчення табору відбулось біля палати Митрополита в приязні Ювилята і Преосв. Ніярадія, а гомін таборової сурми розносився відгомоном по верхах Бескиду і звіщав таборовикам кінець табору.

—o—

„Вбийте ворога".

РИМ, ПАТ. Перед виїздом до сх. Африки Муссолінієві сини Віторіо та Бруно були на відчиненні нової домівки спортового т-ва Паріолі, якого ґоловою є Бруно Мусоліні.

Секретар фашистівські партії Стараче після відчинення нової домівки т-ва дав синам Мусолінія два револьвери та при цьому сказав: „Вбийте ворога, заки він зможе виконати замах на ваше життя!" Опісля Стараче поцілував обох братів і зазначив, що зброю, яку беруть зі собою до сх. Африки, жертвував їм секретаріят фашистівської партії.

СЕНАТОРИ Й ПОСЛИ НА МАНЕВРАХ.

РИМ. ПАТ. У великих півн. маневрах, що почалися 25. серпня опівночі в районі Больцано, бере чинну участь, крім шефа уряду та віцеміністра війни Баістрокі, тринацять членів уряду та 40 сенаторів і 200 послів у характері старшин резерви.

РИМ, ПАТ. Підчас півн.-італійських маневрів поручили якнайменше освітлювати міста й містечка, а деякі дороги замкнули для авт. руху.

На терен маневрів приїхали військові місії із закордону та військові аташе всіх амбасад при Квіринальі. В маневрах бере участь із одного боку 20 дивізій, з другого 10. Фронт „червоних" тягнеться від долини Адижі до Валь ді Соле.

Гітлерові зоперували горло.

БЕРЛІН, ПАТ. Нім. Інф. Бюро повідомляє: Канцлер Гітлер неадужав весною ц. р. на хрипку, яка головно далася йому в знаки підчас ост. промови в райхстаґу. Проф. д-р фон Айкен ствердив, що причиною хрипки був поліп у голосових струнах. 23. травня усунув оперативно поліпа й голос канцлера вернувся до нормального стану. Оглядини ствердили, що голосові струни є в повному порядку.

Анґлійці не покидають Абісинії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтерова аґенція повідомляє, що британські громадяни вже дістали приказ евакуувати Абісинію. Поручили лише анґлійським місіонарям, які є в далеких сторонах краю, щоби відійшли до осередків. У британських військ. колах зазначують, що не передбачено ніяких пересунень у військовому летунстві в звязку з італійсько-абісинським конфліктом.

ПРЕЗ. РУЗВЕЛЬТ ДО МОЛОДІ.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Президент Рузвельт виголосив через радіо промову до молоді, в якій взивав до єдности та піддержування нового устрою в Зл. Державах. Ми повинні — сказав президент — пристосувати наші ідеї до фактів сьогоднішньої доби й такі приписи не є святі, зате святі повинні бути принципи. Я вірю, що нове ам. покоління змагатиме до достатку для всіх а не до надмірного збільшення багатств для декого.

БОЛЬШЕВИКИ СХОПИЛИ ТРЬОХ МАНДЖ. ГРОМАДЯН.

ТОКІО, ПАТ. Аг. Ренґо повідомляє, що 18. серпня біля Гсіяо-Чав на кордоні Пін-Чіянь пропали три громадяни Манджу-Ко; схопили їх мабуть большевицькі вояки. Манджурське м-ство закордонних справ веде слідство.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У Вандлі (Дол. Надренія) завалилася підчас бурення дому стіна та придавила робітників: одного вбила, одного тяжко ранила.

— Анґлійська влада будує на острові Мальті схоронища проти летунських нападів.

— Данська воєнна фльота відвідала Гельсінґфорс, приїхало 6 торпедовців; до Риґи шість одиниць воєнної фльоти, в цьому 5 підводних човнів; до Талина 3 торпедовці й одна канонірка оборони побережа.

— Мурини острова Куби не згодилися на предложення гарлемських муринів зорґанізувати поміч для Абісинії. Маємо досить клопотів у себе — сказали — навіщо їх шукати деінде.

Нова тактика комуністів.

Повних три тижні, бо від кінця липня до 20. серпня ц. р. йшли тайні наради VII. конґресу комінтерну у Москві. Тому не завадить приглянутись ближче новій тактиці комуністів, яку намітив VII. конґрес.

Нова тактична програма комінтерну передбачує „політичне й орґанізаційне обєднання комуністів зі соціялістами", щоб увільнитись від кліщів ізоляції, до якої довела пролетаріят міжнародня політика співпраці соціял-демократії з буржуазією, як це заявив новий ґенеральний секретар виконавчого комітету комінтерну Димітров, права рука Сталіна.

Крім тісного союзу і співпраці зі соціялістами всяких відтінків комуністичний синедріон — конґрес комінтерну — наказав приховати роги комуністам в цілій західній Европі та злагіднити непримирні гасла соціяльної революції, щоб приєднати радикальні слої міщанства та інтеліґенції до свого руху, не зрікаючись при тім зовсім своєї головної мети: світової революції та „ущасливлення" людства совітським ладом. Одночасно комуністи дістали приказ входити до католицьких організацій, щоб розсаджувати їх із середини. Комуністам наказано, щоб у поширюванні безбожницької пропаганди були менше завзяті і таким чином не відштовхували від себе маси вірних. Одним словом комуністична верхівка сподіється, що приховавши свої непримирливі гасла соціяльної революції, використає теперішнє напружене положення в Европі, щоб не тільки не допустити до ізоляції СССР, але знищити найнебезпечнішого свого ворога: гітлеризм у Німеччині.

Вихідною брамою проти Німеччини має бути Франція з майбутнім „людовим урядом", ясна річ, під проводом комуністів. Тому комінтерн наказав своїм аґентам у Франції: комуністичному послові Кашенові, адв. Торесові (відомому оборонцеві жида Шварцбарта, висланника большевицького уряду, на приказ якого вбив 26. травня 1926. р. бл. п. отамана С. Петлюру), щоб за всяку ціну вдержати теперішню комуністично-соціялістично-радикальну коаліцію „Народній Фронт". Сподівання комінтерну зводяться до того, що при допомозі „нового майбутнього уряду", який створить „леґально" „Народній Фронт", вдасться довести у Франції до суспільного перевороту на большевицький зразок у Росії.

Тому не диво, що нова тактика комуністів викликала велике враження у Ватикані. Представники ватиканської диплмоматії, озброєні двотисячелітнім досвідом, з острахом говорять про „наївність" сучасних дипльоматів західно-европейських держав, які богато обіцюють собі від мирної співпраці з СССР. У Ватикані сподіються, що ще „цього року" дійде у Франції до вирішної розгривки між французами „націоналістами" і тими, які понад інтерес нації ставлять „пролетарську" масонську солідарність.

„Народній Фронт" у Франції є для Ватикану здійсненням тісного союзу між Великим Сходом і другим та третім інтернаціоналом, які є найбільшою небезпекою для католицької Церкви.

Положення сучасної Европи тим траґічніше, що найсильніший матеріяльно суперник комінтерну, націонал-соціялістична Німеччина входить вирівно на шлях засадничої боротьби з католицькою Церквою. Вдасться цю внутрішню боротьбу в Німеччині припинити і зліквідувати — про що ще нині Ватикан не втратив надії — тоді скоріше дійде до розгривки з комунізмом не тільки в західній Европі, але і на Сході Европи, себто на наших землях. Оживлена акція комуністів в західній Европі розяснить тільки суть большевизму і приспішить вирішний бій з комуністами, які кидають тепер усі свої сили, щоб опанувати Европу.

Разом з будинками горить хатня обстанова і господарські знаряди, тому

обезпечуйте від огню

ввесь свій живий і мертвий інвентар на повну вартість тільки в одинокому українському

Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР",

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Як осушують Полісся?

Кілька цифер з великих плянів.

Про осушування Полісся говориться дуже багато, а проте ледви чи хто знає, як насправді виглядає ця справа. Тимто й цікавий буде для наших читачів жмут оцих інформацій, що їх беремо з офіційних статистик про цю незвичайно важну з погляду економічної вартости проблему.

ТРОХИ ҐЕОҐРАФІЇ.

Етнографічне Полісся — це велитенський шмат землі, що лежить обабіч ріки Припеті, в доріччі Німану й Буга й на заході має границею Буг, на сході — Дніпро. Простір тієї етнографічної країни — 100.000 кв. км., з чого в Польщі менш-більш 50.000 км., що дає 5 міліонів га й одну сему простору Польщі. Простір Полісся отак більший, як Литва, Латвія чи Бельґія. Політично творить Полісся окреме воєвідство з осідком у Берестї над Бугом.

В тій частині Полісся, що під Польщею є багон, мочарів і підмоклих ґрунтів яких 2 міліони га (40 проц. всього Полісся), з чого 30 проц. лісу, теж підмоклого.

Початки осушування Полісся датуються від 18 в., коли почалася будова каналів Князь і Оґінського; в 19 в. прокопано теж багато каналів, над будовою яких працювала експедиція ґен. Жилинського. На жаль москалі не дбали, щоб відходні канали були в належному стані й вони здебільшого у війні знищилися та вимагають тепер основної перебудови.

ЩОЙНО ВІД 1928 Р

Польща виробила пляни осушувати Полісся дуже широко, але почала переводити їх у діло щойно у 1928 р. й так, що ґрунти комасовано, а на скомасованих ґрунтах витичуються рови за пляном основного осушування Полісся. Це тільки частина пляну: охоплені цими основними ровами частини малиб бути подрібно меліоровані, накладаючи отак густішу сітку ровів на ціле Полісся. Основні рови викопують що 600 м. і будова їх дуже дорога, а кошти їх покриває держава при допомозі Водно-меліораційного Уряду при воєвідстві в Берестї, що й кермує всією тією справою.

До 1934-35 р. охопила ця меліорація простір 284.737 га, на яких запроєктовано 6.343 відпливних каналів. З цього виконано у практиці страшенне мало: всього 723 км. на просторі 41.935 га та доведено до ладу 518 км. давних каналів.

До 1931 р., отже в літах 1928-31, меліорація Полісся йшла виключно коштом держави, й виконувала їх Дирекція публичних робіт. Ця установа почала працю, але не найшла допомоги ні в самоврядуванні ні в зацікавлених і вичерпавши призначені для цього фонди, припинила свою діяльність. Чергові три роки на Поліссі ніхто й пальцем не кивнув у справі відводнювання і щойно 1934 р., коли урухомлено Фонд Праці, як державний фонд, та коли до співпраці притягнено самоврдування й шарварки, праця почала йти інтенсивніше.

Під сучасну пору відводнюють Полісся у пятьох місцях: в кобринському пов., де відводнюють зовсім забагнені новосільську та дивинську ґміну (досі 12 км.), в пов. Пружани, де реґулюють ріку Вінець, щоб відводнити всю її околицю, зокрема простір ґміни Сихновичі (досі 30 відс. пляну), в пов. Дорогичин, в якому реґулюють на просторі 100 км. ріку Неслуху і її доплииви, в коширськім пов., реґулюють 53 км. каналу Припять-Камінь Коширський (30 відс. готових) та над рікою Коростенкою, яку мають урегулювати на просторі 48 км. (досі яких 15 відс.).

Незалежно від цього пляну, виконують відводнювання і самоврядні уряди, що до 1934 р. прокопали 213 км. ровів.

КОШТИ Й КОРИСТИ.

Кошти відводнювання покриває в 40 відс. держава, в 40 відс. самоврядні уряди, решту — місцеве населення, головно у виді праці.

Вгорі вичислені цифри показують, який нікчемний відсоток меліораційних плянів виконано

ВАСИЛЬ СОФРОНІВ

Між двома дощами.

(З вакаційних вражінь)

Я мав цього року надію на традиційну колись липневу погоду і виборов собі на цей місяць відпустку. Але не мав цього разу щастя. Після кількох днів погоди — дощ і дощ. Не такий наглий, стихійний як десь на гавайських островах чи якім іншім Паґо-Паґо, навіть не такий як нераз у нас, що виливає понад горами сиві струї з „небесного цебра" як по великім празнию у всіх Святих. Ні. Такий собі правдиво-вакаційний, злобний, пакосний дощ, що як зачне „перепадати" одного гарного, соняшного дня саме на початку вашої відпустки, то цяпотить уже безуґаву, з малими відпочинками тиждень, два, три, залежно від того, коли ваша відпустка кінчиться.

Одного дня вже випогодиться, визирне сонце споза хмар і ви вже зідхаєте з полекшею, вже складаєте пляни, що пополудні підете на довший прохід, а завтра поїдете до Волосатого, яке цієї відпустки конечно хочете оглянути. І саме, як берете вже шапку на голову та починаєте кликати свою кращу половину, щоби спішилася, зза вершка гори показується невинна хмарка. Сиза, білим підбивана — як голубка. А як виходите за ворота, падуть вам на ніс перші ненависні краплі.

Але одного пополудня ми врешті однозгідно рішили:

— Сьогодні вже ніяк дощу не буде. Ідемо в гості до Явірця!

О. Зунко гукнув на фірмана:

— Іване, лагодь візок! Раз-два!

Карий, що ліниво скубав солодку траву на загуминку, подивився здивовано на Івана, прищулив уха і потряс головою. Але не було ради. Зрезиґновано наставив чуприну та дав себе завести до дишля малого гірського візка з „сидженями на райсорах".

За хвилину все було готове, і ми вантажилися на візок.

— А ще коц і парасоля. — нагадує о. Зунко.

— Бійся Бога! Нащо тобі парасолі? Дивися, яка прекрасна погода! — протестую. — Зате тут здалось би трохи сіна під ноги, бо гола помістниця дуже трясе.

— Іване, сіна для пана редактора! — гукає о. Зунко.

Це його злобна відплата за мій попередній фейлетон.

Рушаємо. Карий вистоявся і рве. Візок підскакує по каменях гірської дороги, тарахкотить як сварлива баба і заглушує наш веселий, безжурний сміх.

Сім кільометрів „повітівкою", а потім ще пять у бік гірською доріжкою понад саму ріку і вже Яворець. Як будете коли їхати до Явірця, то тямте, що це лише перший раз вам так страшно, щоби не злетіти разом з возом комітьголовою у пропасть, на дні якої шумить широка, рвучка Ветлинка. Другий раз уже ні. Привикнете.

Яворець це одно з тих недоступних, глибоко в гори засунених, забутих сіл ліського повіту, понад 60 кільометрів від залізничої стації, де ніколи ще не було школи, де одинокий післанець влади і цивілізації, що час до часу заходить туди, це екзекутор і той самовар дезинфектора, що й тепер стоїть перед селом і виварює бацилі плямистого тифу з брудного селянського лахміття. Серед прегарного гірського краєвиду, серед нивок і сіножатей, що пастелевою палітрою вкрили пологі збіччя аж під самі майже темні, лісисті верхи, над буйною річкою, чистою як шкло, під небом добрим як оксамит, під сонцем як золотий дискос у руках Пан-отця — розсілася чорна нужда і темрява. Обабіч вузенької доріжки два ряди низьких, курних хиж, розмальованих на червоно в білі смуги як лиця індійських войовників. Віконця, поділені на маленькі шибки глупо кривляться до вас зпід височенної стріхи.

Під горою деревляна церква в старім готицько-бойківськім стилі, тепер чомусь бляхою побита. Коло церкви приходство. Так і видно, що ніодин священник не думав тут сидіти довший час, що чекав лише хвилини, щоб звідси вирватися і тому не робив ніяких інвестицій. Пустка і голотеча. У великім домі дві скромно умебльовані кімнатки — там мешкає теперішній молоденький адміністратор о. Володимир зі сестрою. Решта кімнат стоять порожні.

— Перший місяць я думала, що урвуся тут — каже сестра о. Володимира, панна Стефа. — Тепер вже трохи привикла, але й то часом мало не плачу від самоти й нудьги.

— Не є так страшно! Не є так страшно! — успокоює її о. Володимир і сміється своїми здоровими, білими зубами і ясними синіми очима. Високий, дбайливо одягнений з молодим, майже хлопячим обличчам, з ясним русявим волоссям і з тими синіми довірливими очима нагадує молодого пастора — може з Гавптмана, може з Келермана, а може з Понтопідана..

й виконують. Колиж взяти під увагу, що на Поліссі припадає 20—30 голов населення на 1 кв. км., а навіть 10, то ясно, що якби Полісся осушено, воно сталоб на довший час резерватом, куди можнаб напрямовувати надвишку людей з перенаселених округ. Це та обставину, що тоді й господарство Полісся підсилилобся, має головно на увазі польська меліораційна політика, коли взялась за цю справу. А на Поліссі крім піль і лук є великі можливости для деревного промислу, рибальства, нар. мистецтва й ін.

За підрахунком вироблених плянів, загальний кошт осушення Полісся з регуляційними роботами та будовою правильних водних шляхів вимагатиме 250 міліонів зол. З цього на меліорацію піль припалоб 130 міл. зол., що далоб на 1 га, беручи під увагу тільки забагнені околиці, яких 70 зол. Це дуже мало і коли праця та матеріял подешевіють далі — цей кошт буде ще менший. Та при сучасному економічному стані Полісся, воно не може партиципувати в тих коштах, що вимагалиб від одних місцевих урядів і населення 70 міл. зол. Тому й конечна допомога ззовні, бо інакше все те відводнювання посуватиметься вперед, як досі, дуже повільно.

КОГО САДОВЛЯТЬ НА ПОЛІССІ?

Окрема сторінка цього пляну — це кольонізаційна політика уряду. Так напр. у Станевичах в пов. Косів регулюють з усіх сил державні добра, що мають яких 6000 га. Для того, щоб осушити їх, урегульовано на просторі 17 км. ріку Гоивлу, викопано 295 км. ровів та поглиблено Любіщицький канал на просторі 8 км. У висліді добуто 1.891 га управної землі, і хоч довкола аж пищать усі за землею, осаджено на ній 94 кольоністів з корінної Польщі, даючи їм на догідні умовини, сплати по 20 га землі на господарство.

Як з цього ясно виходилоб, українцям усі ці пляни осушування Полісся, що їх проводить дуже поволесеньки уряд в життя, можуть бути байдужі. Уряд підсилює меліорацію на Поліссі там, де цього вимагає рація державного стану, точніше в тих околицях, де можна буде осадити польських осадників, нехтуючи водночас ту меліорацію в околицях, що їх віддвічно замешкувало й замешкує українське та білоруське населення. Добродійність меліорації Полісся, про яку стільки розписуються польські часописи, шита надто грубими нитками, щоб не добачити і в ній чисто політичних мотивів і спонук. (а)

Приємна та цікава лектура
це збірка оповідань
ВАСИЛЯ СОФРОНОВА
ЛИПНЕВА ОТРУТА
Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.
Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10.

На святі гір у Закопанім.

Що бачив і відчував наш земляк.

(Докінчення).

II.

ВИСТАВА.

Зацікавити людей могли ще найбільше деякі вистави на пристроєній площі біля школи, в кіні і в самій школі. Найгарніша була вистава збірки гуцульських виробів, випозиченої з Музею Наук. Тов. ім. Шевч. зі Львова. З краєзнавчих вистав (образів, фотографій) найгарніша була також гуцульська; все тут було з відповідними написами. Самі гуцули приходили дивитися на ці „образки", але їм йшло про те, хто знакомий є там на образках. І кликали: „О тут Гми...., а тут Дани..., а тут віт (себто Шекерик з Жабє)", а хтось додає: „То хрунь...", а гуцул напевно подумав: „Смерека-б го втела, та-б го втела". Інше гуцулів не обходить і вони йдуть геть. Гарні є також вистави гуцульських ручних робіт, де продають гуцули (приватно), знані з торгової площі у Ворохті. В одній салі продає з жінкою один, що має значок з буквами Т. Р. Н. (Tow. Popier. Huc.) на двораменнім хрестику, а такі відзнаки мають (як він обяснював) лише дійсні члени того „товариства". Ці продавці нарікають, що у них багато крадуть, навіть одного в його салі зловили при злодійстві.

Був іще добрий туристичний відділ (видівок); було і там багацько з наших Карпат, головно західних (Криниця, Мушина, Ритро, Ст. Санч); був з Нов. Санча манастир з XIII. в. та замок, водопади в Чирчу біля Північної, замок в околиці Щавниці і т. д. Було там дещо і з нашого Поділля, долини Дністра, Заліщик тощо. — На площі поза примітивною каруселею (яку в горі пхають) і іншими „будами" був гарно освітлений кіоск купел. зав. з Криниці, де продавали криницькі щави (до „Зубра" включно) по 10 ґр. за шклянку. Було і місце, виложене дошками для танців, де грала декоди військова музика, а часом грала гуцульська музика і дві недібрані пари гуцулів танцювали, вівкали, свистали, а один з боку домагався грошей (несміло) у глядачів по кожнім танцю. Жидівки перешкоджали, бо щораз якась фотографувалась на тлі гуцулів і цимбалів.

ЯК ПОЧУВАЮТЬ СЕБЕ ГУЦУЛИ.

В партері шкільного будинку крім продавців сира, кожухів, гребенів, кухонних причандалів та ріжних форм до тісточок, продають і наші гуцули ліжники, килими, касетки і т. п. Гуцули дуже нарікають на Закопане і ґуралів, кажуть, що їх там обдирають, обкрадають (одному вкрали 167 зол., другому понад сотку — і то не лише приїзджі, але і місцеві злодіяшки), ображують їх, викрикують за ними...

І усі спроваджені наші „реґіональні" нарікають, говорячи те саме. Є їх лише дві групи. Які пів сотні гуцулів прислав пов. староста по кільканацять з Микуличина, Космача, Яремча і Жабя; це все недібране, є малі дівчатка і старі гуцули і старші гуцулки, а всі якби стрічно позбирані. Їх водять по вулицях як медведів і вони в танцю скачуть як медведі. Також пів сотні лемків (в білих „потісних" штанях і коротких „гуньках") з одної Криниці (зпоза Криниці лемків нема) привіз „панський підлизач" кацап Трохановський від Лемко-Союзу. Ці лише співають (диригент Ропіцький) і дають частину весілля. І з ними обходяться як з непотрібами і інтрузами.

СПІВИ ТА ТАНЦІ.

Нпр. виступали там якісь мазури десь зпід Лімгнової, а більшість то перебрані підпанки. Давали вони всяку нісенітницю аж до 11-ої год. вночі, найбільше ріжних краковяків, а один грубий перебранець грав на гармонії і якійсь свиставці в зубах майже цілу годину. Увесь цей час стояли лемки (дівчатка і хлопці) в одній тісній комірці за кулісами як ягнята, стиснені в кутку. Всі марно виглядають, бо в Криниці все молоко жиди беруть, жидівки сидять при доєнню у хліві і самі собі забирають все молоко, а лемківські діти молока не бачать. Такі вимучені лемчинята по 11-ій вночі почали співати.

Бойків не було зовсім (ні одного), хоча в програмах і оголошеннях подавали, що будуть і бойки.

Все, чим дописувалися реґіональні групи, було дуже слабе, варте маломістечкових „дощок". А цей натовп і муки в юрбі (здобування білетів, місць) усім надоїли.

ДЕФІЛЯДА РЕҐІОНАЛЬНИХ ҐРУП.

Зразу було в проекті, що і останнього дня (11. 8.) будуть виступати реґіональні групи перед президентом Мосьціцьким, але опісля це залишили, лише ґрупи двічі того дня дефілювали разом з ґрупою овець. Ця остання група була найчисленніша (1000). При кінцевім виріжненні перше місце признали гуцулам (в червоних штанах), друге лемкам.

А вже по закінченні свята при виїзді з Закопаного діялися страшні речі, коли люди бються за місця в поїздах; одні плакали, другі билися (психольоґія юрби) і то на добре і при цім по головах інших діставалися до ваґону. Хоча в газетах обіцювали достаточну кількість поїздів (надзвичайних) на поворот, але юрба не вірила і дійсно мало місця було.

У КРАКОВІ.

Із свята кожний вертався через Краків. Тут оглядали Фльоріянську браму і рештки міських оборонних мурів біля неї, опісля Вавель, катедру, королівські гроби та королівські кімнати, а також ратуш, Сукенниці і копці біля Кракова.

Українців цікавили найбільше герби українських земель, добре збережені в середині Сукенниць та деякі памятки в королівських кімнатах. Є там напр. одна велика таца з церк.-словянськими декоративними написами, є шоломи з українських великокняжих часів і печі, також із часів наших князів, виконані в Корці на Волині (подібні дещо є старі гуцульські печі, як нпр. піч у старого Мочерняка у Ворохті під Ребровачом). Ці печі з гарними цвітами, якби з вишивок, є на II. поверсі замку, одна менша в турнійовій салі, а друга більша; якби 4-поверхова з колюмнками і вершком неначе з вежовими засіками є в посольській салі. В іншій салі, побіч сходів є шоломи, з яких один (зі „шпіцом" на вершку), ззаду надпсутий ржою, має прикраси такі, які є в наших писаних евангеліях. Ці шоломи і печі віддав большевицький уряд; віддавав якийсь не дуже великий спец від тих річей, бож вони українські, а не польські. Подібно по Андрусівській уґоді віддала Росія золотий хрест з деревом Христового хреста до Люблина, звідки забрали його 1656 р. козаки з відділу Золотаренка як річ, яку колись поляки вивезли були з Києва; козаки знали історію.

Сходячи з Вавелю, який має також якісь початкові звязки з нашим сходом, прямуємо на станцію і захоплюємо місце в ваґоні, та вже смерком несе нас поїзд назад у наші любі високі Карпати.

М. Миханько.

О. Володимир з ревністю священичого новика і з якоюсь внутрішньою гордістю охоплює оком гірську долину, де розкинулися курні хатки його пастви. Мені прийшли на думку й інші такі самі молоді священики-целебси по цих далеких, гірських закутинах. З молодими думками і молодим серцем, закинені сюди далеко від цивілізації, живуть самотні, одинокі, серед цих диких гір і примітивних людей. Чи всі вони розуміють свою велику місію на тих далеких станицях наших земель? І скільки сили духа треба, щоби в таких обставинах зберегти себе і дати щось зі себе своїм найменшим братам. Бо природа поволі, але невблаганно нівелює одиниці до загального рівня, так як гущак праліcу зарівнює і заростає забуту людьми стежину.

— Ні, ні! не є так страшно! — запевнює о. Володимир. — Побачите, недалекий той час, що замість цих хиж будуть тут стояти білі муровані доми, там по середині села буде школа, може навіть „Рідна Школа", буде пишатись поверховий Народній Дім зі салею на вистави. Перший проблиск організації — кооперативу — вже маємо, не думайте! Національна свідомість, не зважаючи на темноту, пробуджується тут і росте зі стихійною силою. Лише не знає, куди спрямуватись. Чи ви не звернули уваги, що кожна дівчина має тут коси заплетені жовто-блакитними стрічками? Молодь зачинає соромитися своєї темноти. Багато вже вміє читати і писати. Вчаться у мене, в дяка, одні в других. Примір дало тут недалеке село Терка, де кілька літ прегарно працював один жонатий молодий священик. З тих людей можна все зробити!

Не хочемо остуджувати запалу о. Володимира. І ми переконані, що з тих людей напевно можна все зробити. Панна Стефа подає каву, а потім ідемо „трохи перейтися". Із пригорба перед церквою, чудовий вид.

— Ми з сестрою часто ходимо сюди на проходи — пояснює о. Володимир, подзвонюючи двома великими ключами від церкви.

Стараємося брати о. Володимира на решето за його целібат, але й у цім напрямку у нього „не є так страшно".

— Я навіть студіюю тепер жіноцтво — признається в секреті.

— Як то? Тут, у Явірці?

— Так. З енцикльопедії. Я спровадив собі усі три томи!

Редактори У.З.Е. напевно не сподівались, що десь хтось у горах буде з їх твору студіювати жіноче питання!

Зелене лоно гір темніє на одну відтінь і новий ганок при старім приходстві, поставлений з нагоди недавньої канонічної візитації, дістає золотий відблиск. Вечоріє.

Час до дому, час!...

Над горами стояв місяць як млинське коло. Весело туркотів візок і безжурно підскакував на каменюках. У повітрі висіла така тиха, солодка, гірська лагода, що захотілося співати.

Ми вже були близько хати, як зразу наздігнала нас чорна тяжка хмара, заслонила місяць і зляла нас коротким, але рясним дивнем.

— А я казав узяти парасолю! — почувся у темряві тріюмфальний голос о. Зуика, як ми перемоклі злізали з візка на своїм подвірі.

—o—

Ширіть наш часопис!

ПОВІДОМЛЕННЯ.
Повідомляю в чиво, що на численні домагання П. Т. Клієнтів колишньої фірми Станислава Вронського Сини, відчинений з нинішним днем

Склад і робітня футер

Львів, ул. Рутовського 10
під упр. п. Болеслава Вронського колишнього співласника цеї фірми Станислава Вронська

ДОДАТКОВІ ШКІЛЬНІ ВПИСИ.

Додаткові вписи до всенародніх шкіл „Р. Ш." у Львові 31. серпня, 1. і 2. вересня

Здавалось би, що гасло: Українська дитина до рідної школи! є вже таке загальне і самозрозуміле, що всі українські батьки зроблять це своєчасно. На превеликий жаль, чимало українських батьків навіть зі самого Львова та із підльвівських громад досі цього не зробили і їхні діти або ніде не ходять до школи, або все ще ходять до неукраїнських шкіл. Очевидно, це вислід не якоїсь упертости чи злоби, тільки несвідомости та непоінформовaности.

Тому пригадуємо, що всі школи „Р. Ш." поза приписане державним пляном знання дають дитині національне виховання, оперте на українській традиції, українській історії, географії і літературі. **Діти зі шкіл „Р. Ш." загалом дуже добре підготовані, здають усякі іспити і без ніяких перепон переходять до середніх і фахових шкіл, до промислу чи ремесла.**

Шкільні оплати не повинні батьків залякувати, бо нині і в державних школах за науку треба платити, а в школах „Рідної Школи" шкільні оплати розмірно дуже малі. До тогож повну оплату платить тільки той батько чи опікун, що може платити. Хто не може, тому зменшують шкільні оплати до половини, третини, четвертини, а на випадок доказаної крайної бідности — зовсім звільнюють від шкільної оплати. Не треба забувати, що „Рідна Школа" йде найбільше назустріч незаможній дітворі. Вона дбає про убрання, обуву, про шкільні книжки й інші шкільні потреби для незасібної молоді та займається її доживлюванням. Всі діти „Рідної Школи" є під лікарською опікою.

Тому освідомлюйте всіх! Якщо батькам чи опікунам представите ясно перед очі великі користи, що їх дають українській дитині всенародні школи „Р. Ш." з рідним учителем, — то певно українські батьки будуть вдячні Вам за таку пораду. Бож кожний: інтелігент чи міщанин, селянин чи робітник, зарібник чи безробітний — словом: кожний бажає добра своїй дитині і тільки через незнання робить своїй власній дитині тяжку кривду, поминаючи рідну школу й посилаючи її до чужої. Цього не повинно вже з нас бути!

Та є ще час направити зло. Ще можна незаписані діти вписати, а ті українські діти, що через непорозуміння дотепер ходили до неукраїнських шкіл, переписати до шкіл „Р. Ш.". **Додаткові вписи до всенародніх шкіл „Р. Ш." у Львові відбудуться у днях 31. серпня, 1. і 2. вересня ц. р.**

АДРЕСИ ВСЕНАРОДНІХ ШКІЛ „РІДНОЇ ШКОЛИ У ЛЬВОВІ:

Для Середмістя і Стрийської (Галицької) дільниці:

7-клясова дівоча школа ім. Т. Шевченка, вул. Мохнацького 12.

6-клясова хлопяча школа ім. Т. Шевченка, вул. Супінського 21.

Для Городецької і Янівської дільниці:

7-клясова дівоча школа ім. Б. Грінченка, пл. св. Юра 5.

7-клясова хлопяча школа ім. Б. Грінченка, вул. Городецька 95.

Для Жовківської дільниці. Замарстинова і Знесіння:

6-клясова мішана школа ім. Кор. Данила, вул. Жовківська 62.

Для Личаківської дільниці:

6-клясова мішана школа ім. Князя Льва, Крупярська 15.

Левандівка:

Всенародня мішана школа, вул. Варшавська 8.

Клепарів:

Всенародня мішана школа „Народній Дім" (біля церкви).

Українські батьки Львова і підльвівських громад!

Вписуйте свої діти до всенародніх шкіл „Рідної Школи" у Львові, де кому ближче і вигідніше! Гасло: Всі українські діти до шкіл „Рідної Школи!" повинно бути загальне, бо дійсно в рідній школі наша будучність! Докажім ділом, що розуміємо правду і вагу цих слів і вслід за цим українські діти найдуться під опікунчими крилами „Рідної Школи"!

Головна Управа „Рідної Школи".

Звязок зі світом дає **„ДІЛО"** за 5 зол. місячно.

В одній жіночій редакції.

Я не письменник, ані навіть не далека рідня якогобудь письменника.

І був би я не пхався з цим репортажем у ґазети, якби мене щось не здостило. Власне. Поїде собі такий редактор, чи навіть не сам редактор, а підредактор до якогось там жидівського Яремча і розписується вам тижнями про це...

Наче хтось Яремча не бачив, а як таки справді не бачив, то й той опис таки нічого не поможе.

А тут у столиці Покуття святкує вже ввесь рік свій десятилітній ювилей „Жіноча Доля" — і ані один редактор там у Львові навіть у новинках не згадає про це.

Це так мене обрушило, що постановив собі рішуче в поворотній дорозі з Кут вступити до редакції „Жіночої Долі" на склянку холодної води й — написати бодай читачам, що там бачив і чув.

Почалося пехом. Пішов я по точніській адресі і потрапив до якоїсь жидівської хати. Потім мені вияснили, що властиво адреса „Ж. Д." є Замкова 37, але то 37, не є 37.

Стукаю у двері.

— Прошу — чую чийсь діловитий голос.

Відчиняю двері й застаю приємний вид: якась досить по домашньому одягнена невіста смажить на „Емесі" бефштик.

— От, — міркую — що значать практичні жінки! Замісць держати возного — волють оплачувати кухарку від другого снідання.

— Чи міг би я —

— Прошу дальше — вказує мені сусідні двері кухарка.

Лише двері відчинились, відразу зрозумів, що попав в адміністрацію: машини, картотеки, книги позакривали собою все „видиме й невидиме" в кімнаті.

— Чи міг би я — знову починаю.

Якась пані в штайґерівських окулярах не дослухує навіть моєї промови:

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ. 39)

ҐМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

А одначе... не лиш цей один такий відчит з виразними тенденціями чули стіни кухні на десятій секції від деяких прелеґентів, що-правда, виняткових, як напр. виклад про науку Карла Маркса... Такі відчити — дарма — мали більш характер пропагандистичної аґітації, ніж культурно-освітньої праці. Ця праця, щоб була доцільна, мусілаб бути зрозуміла слухачам. Та про такі предмети, як ці, можна з непохитною певністю сказати, що простий нарід або їх зовсім не розумів, або розумів тенденційно. Якаж моґла у таборі бути ціль таких відчитів? Хоча прелеґенти вистерігались ранити релігійні почування слухачів безпосередніми зачіпками, проте в дійсности непощадно їх ранили. На відчиті про Дарвіністичні теорії — нині поважно наукою захитані — впала з уст молоденького прелеґента така авторитетна сентенція: „Ось бачите, як на світі повстали всі ростини, звірі і — людина; всі від одної спільної істоти, а не так, як це в ріжних мітах, себто байках подають ріжні релігії. Те все — небелиці"...

Люди навгадь відчували, куди прямує освітній напрям таких відчитів і — просто їх оминали. Старий мужик з того села, відкіля був прелеґент, опісля глумливо підсміхався: „Такий молоденький, а такий мудренький... багато мудріший від свого татуня. Його татуньо — інакше навчають..." А дівчата, то просто жартували і посміхувались одна з одної: „Ади — яка малпа..."

Усіх відчитів, улаштованих тією відчитовою секцією — хоч під вивіскою „Жіночого Кружка" — було понад двацять. Не всі з такою закраскою; одначе всі не на мужицьку голову подумані. На перші ходили люди громадно. На дальші — все менше, хоч і таке водилося, що деякі інспектори, а ще більше „секціони", досить енергійно заохочували нарід до тих відчитів. Годі! Деякі, хоч зовсім доцільні і потрібні відчити, або не були вміло писані, або нудно виголошувані. Щоби пристосувати відчит до рівня слухачів і їх предметом зацікавити, на це потрібний більший досвід. І раніш, ще перед епохою організацій, сливе кожного тижня в суботи і неділі відбувалися на другій, відтак на восьмій секції відчити для селян. Прелеґенти сушили собі добре голови, поки підібрали тему, яка би всеціло тугою за домом опанованих слухачів могла захопити. Практичний досвід повчив, що слід при кожній, будь якій темі все зачіпити за актуальні під той час питання і події, що торкались війни і повороту виселенців додому. Проте відносини місця і часу наказували обережність у підході до всіх тем; таку, щоби знемагаючого духа мас підбадьорити, підтримати потахаючі надії, а не згубитися в оманних нетрах демаґоґічного баговиння. Орґанізацію заступала тоді начисто — добра і щира воля поодиноких членів учительського збору, між котрими слід згадати Олександра Березу, о. Василя Загаєвича, Зенона Ганкевича, Генрика Коваля й інших, та працьовників бюра праці, між котрими слід відмітити відчити проф. Василя Грицевича. На його відчитах, що все обертались коло болючих питань дня і були вільні від всякої демаґоґії та невідповідних обіцянок, ходило завжди найбільше людей.

Ще за один засіб культурно-освітньої праці взявся „Жіночий Кружок" — за кольпортаж в таборі української книжки. Що правда, було це з надіями на успіх можливе щойно після відбиття Львова від москалів; до того часу не було що кольпортувати — не було української книжки.

Зате змагання „Жіночого Кружка" захопити і закріпити за собою нагляд над сиротинцями і захоронками в таборі вбивала не так таборова управа, будучи погляду, що ці установи належать виключно під її керму, як нехіть до „Жіночого Кружка", що стала згодом зростати. Спалахнувши ярким полумям діяльности в часі одного півроку, став Кружок під осінь 1916. року недіяльним так, що в жовтні тричі скликувано безуспішно Загальні Збори для вибору нового виділу. До опіки над таборовою молоддю покликано в 1917. р. окрему „комісію", котрої головою став учитель ґімназійних курсів Омелян Бачинський, секретарем народній учитель Емануїл Смеречинський.

Справою гаптів і вишиванок на віденську виставу не займався „Жіночий Кружок" як такий, а лиш поодинокі його члени. І „Воєнний Календар" на 1917-ий рік, також штемпований „Українським Жіночим Кружком" у Ґмінді, був приватним підприємством осіб зпоза Кружка.

(Далі буде.)

— Прошу до сусідньої кімнати... Зараз прийде пані Вільде й дасть потрібні інформації.

За часочок входить ота „кухарка" з першої кімнати. Подає себе за Ірину Вільде й відразу інформує мене:

— Я мешкаю таки тут... і сама собі варю обід... Але тепер вже „урядую". Прошу, чим можу служити?

Я мав ще декілька питань „передтим", але якось пальцюв з самої середини:

— Для якої верстви жіноцтва призначена „Жіноча Доля"?

— Це написано на першій сторінці нашої газети... Аже там написано „для українського жіноцтва".

— Так, але наше жіноцтво сьогодні вже настільки зріжничковане... політично, мистецько... культурно..., що сумніваюся, чи одна ґазета може всіх зацікавити. Нпр. жінка з вищою освітою, міщанка, селянка і — одна „Жіноча Доля", чиж можливо, щоб всі ці три категорії жінок мали однакові зацікавлення?

— Можливо й неможливо. Можливо настільки, що є справи чисто жіночі, себто такі, що однаково цікавлять паню з товариства, як і міщанку. Для селянок видаємо окрему ґазетку „Жіночу Волю". Але я зараз доведу вам, що ця сама „Жіноча Доля" може бути для всіх однаково цікава, себто, що кожна жінка може „винайти" в неї щось для себе цікаве. Приклади... Ви згадали про жінку з вищою освітою. Ця пані візьме для себе з „Ж. Д." якщо вона цікавиться громадським життям, всі статті на організаційні теми. Далі — напевно цікавитиме її рубрика, що її веде проф. Омельченко, „З жіночого слов'янського світу". Не хочеться мені вірити, щоб її не зацікавив куток „Шлях до щастя в домі". Якщо та пані любить подорожувати, то описи Полісся напевно задоволять її туристичний смак. Нариси Віконської й Лесі Буковинки напевно сподобаються їй, не згадуючи вже про Расселя.

Міщанка в першу чергу покористується радами про виховання дитини й — практичними „добрими радами" з обсягу домашньої господарки, хоч не можна сказати, щоб її не цікавив „Шлях до щастя в домі", чи оповідання.

Селянка візьме для себе городничі статті, куховарські приписи й — все патріотичне. Не маєте поняття, як наше сільське жіноцтво любить, щоб їм про „Україну" писати. Отже бачите самі, що наша ґазета „універсальна". Картотека наших передплатників потверджує це...

— Працюють тут самі пані?

— „Переважно", бо на шість жінок маємо лише одного мужчину — пана І. Зубенка.

— Чимже заслужив він собі на Вашу ласку?

— Вже хочби тим, що у всіх його повістях виходимо „ми", як самі ідеали.

— Значить, що навіть ті так звані „самостійні" жінки люблять, щоб їм трохи „покадити"?

— Певно! Це теж одна з „загально жіночих" прикмет... Напевно не погніваємося, як нас похвалите...

— Ще одно питання: як святкуєте ювилей?

— Їмо „бефштики", як бачите, чи вам про це ішло?

Бачу сам, що трохи загнався. Прощаюся з п. Вільде, переходжу через три пороги.

Пізнаю ще адміністраторку п. Лесю Іванчук та її помічницю п. Володю Яцишин. Технічний редактор і „спеціяліст" від чистоти мови в друкарні, а сама пані редакторка неприсутна, бо від початку серпня на відвідинах у сина у... Льондоні.

Богдан Р.

На святі гір у Закопанім.

Що бачив і відчував наш земляк.

Ідучи до Закопаного, минаємо на українській етнографічній території, що сягає до самого Дунайця-ріки, села і міста з нашими церквами і старинними мурами колишніх замків (с. Ритро, Ст. Санч, Нов. Санч). Зараз за Н. Санчом, де є гарна церква при вул. Кунеґунди, зливається від полудня Попрад з Дунайцем, за яким зачинається вже щось не наше, чуже. Назви сіл, як Марціч, Пемпіна і т. п., це вже не наші села (як Дубне, Білцарева і т. д.), це вже мазури; скупчених сіл, як у нас, не видно, лиш хати з мазурським двосхиловим дахом, порозкидані геть по полях як доми кольоністів; костелів нема по селах, лише в містах як і всюди у поляків поза українською етнографічною територією. Поля у мазурів інші: орють усі ниви в грядки і під озиме та під збіжа і під городину. Всюди там державні роботи при регуляції потоків (які 1934 наробили шкід, що і досі видно) і доріг, а чим ближче до Кракова, тим гарніші гостинці, навіть асфальтові. (У нас вибої). Літнищ там небагато, ще хіба Рабка, за якою поїзд скручує на Новий Торг до Закопаного.

НІХТО НІЧОГО НЕ ЗНАЄ.

В Закопанім рух, людей всюди повно. Вночі найбільше поїздів приїжджає. Люди тиснуться до льокалю при стації, де є комітет „свєнта", і дотиснувшись, довідуються, що там є лише особи, які інформують, де можна мати мешкання (це властиво безплатне інформаційне бюро мешкань, як є і в інших літнищах). А мають лише великі приміщення далеко (4—5 км.) „на сіні" і то по 2—4 зол., а близько в пансіонах по 8—10 зол. від особи за ніч. Властивий комітет свята є десь у місті, але там уже сплять. Люди остаточно звертаються до приватних аґентів мешкань, які не менше здирають, але бодай заведуть, інші йдуть пересиділи ніч у ваґоні, в ждальні на стації, або на лавках у парку (в місті). Це вже тут дозволене.

Рано всі ходять заспані, „вимордовані", деякі з дітьми і з пакунками, волочаться безцільно сюди то туди. Йдуть коло 7-ої год. до осідку комітету свята, але комітет ще спить. Лише шпилі гір не сплять; сивий Ґевонт (1900 м.) з хрестом на вершку, по якім „біда меце і ґоні прец ґураля по серокім свеце" отрясся з раньої мрякоки і надумується, чи не засипати би йому своїми скелями Закопаного, що лежить перед його стопами; аж тоді булоб правдиве Закопане. Люди „часові" (що мають час), не маючи що іншого до роботи, придивляються здалека усім шпилям гет аж по Бабину Гору (1900 м.).

Пізніше знов ідуть до Комітету; там вже хтось є; показується, що то якийсь „ферфебер" дає лише реґіональним групам приміщення і харчеві картки. Всім — видно — керує військо. Військові рефлектори освітлюють вночі нахрест хмари (як нераз у Львові), а на вершках гір нема ніяких огнів, як оголошували. Поодинокі люди не мають чого шукати в комітеті, а марки за відтинки карт участи будуть видавати опісля при столиках на подвірі.

Люди кленуть, бо ніхто ніщо не знає, що коли і де буде. Програми імпрез є, але точки вже позміновані. Газети подають знову що інше. Кілька днів плякати оголошували „порядок дня" якого і так не держалися, і це залишили.

На стадіоні мають бути, як є у програмі, якісь реґіональні перегони. Йдуть люди туди, а там нічого і нікого нема; питаються, а і там ніхто не знає, чи буде чи ні. Надходить з музикою (цимбали, скрипка, бас, сопілка) ґрупка гуцулів і прямує на стадіон, надходить інший гуцул і завертає їх в іншу сторону. По дорозі перелювлюють гуцулів якісь жидки-фотографи, ведуть їх під овес на стежку і фотографують разом з їх інструментами. Гуцули домагаються, щоб і їм була фотографія.

ВСІ ВТІКАЮТЬ У ГОРИ.

Люди ідуть дальше, оглядають місто Закопане, нікому воно не подобається; взагалі Закопане в літі до нічого. Тут і вулиці погані, крами як на „кракиданах", і хідники нерівні і порох що не міра (як тут при тих порохах сухітники лікуються, не знати!).

Всіх тягне до верхів гір. На автобусовій зупинці натовп: як лише вернеться який автобус, моментально його заповнює юрба людей, влазять просто через голови інших, все одно, де їде, аби їхати. Автобуси ходять тягом до Морського Ока, до Косцеліцької долини і т. д. Мало може зміститись в автобусі, тому дехто наймає фіякри, інші групками з провідниками-ґуралями йдуть, знов інші поодиноко, а всі спішаться. Ідуть (йдуть) до цього чи іншого скалистого верха, а дальше вже рачки лізуть на вершок. Верховинці сміються: „От дурні пани, вже з долини добре бачили цей верх, а тепер ще лізуть кілька годин на вершок, щоби звідтам видіти, як виглядає там на долі, де вони були, або щоби скотитися з вершка на діл, щоби їх кости збирали. І дійсно, убилося кількох в часі свята, декількох, що давніше збилися, тепер численні прогулькові повідшукували.

Всі горби тут камінисті (одна скала), навіть з лісів, зпоміж дерев визирають то тут, то там острі шпиці скал. Найгарніша (поза далеким Морським Оком) є Косцеліцька долина. Пливе там річка (є і ставок), а вода чиста як кришталь, люди пють цю воду. Побіч скали, подекуди малі печери, в лісі добрі суниці, а вид чудовий і на бічні горби і на продовження цьої долини. Але поворот трохи прикріщий.

БОРОТЬБА ЗА АВТОБУС.

До автобуса кидається нараз маса народу, запихають кожний центиметр людської ества, жадні вражінь в горах, і їдуть так в одній масі як селедці в бочці. Гірше є з тими, що під вечір полишилися, не встигли скорше впхатися до автобусу. Недалеко ждуть уже перебрані в ґуральську одіж (вузькі штани з нашитими чорними шнурками по боках і поперек через „послядек" і капелюх з пером) фірмани, як ворони на трупи, щоби здерти від кожного за поворот тяжкі гроші. А вони вміють здирати так, як і за місце на сіні. Кількох німців, що були з Кельн і з Ессен сварилося з ними на добре, не могучи зрозуміти, на що є тарифа, коли так здирають, якби її не було. А здирають, бо то мазури, то не наші люди з „меким" серцем, що всяким зайдам все, що мають, за безцін продають, хату за дармо дають на мешкання (кажуть: хати не убуло), ще відпроваджують на стацію і щиро плачуть при прощанні і то ревними сльозами (я це бачив над Прутом), а пізніше платять податок за літняків (втроє більше, як за хату брали), кілька ріжних кар (мельдункових, за два зера і т. д.) і на чисто стратять кількадесять зол. на цілім інтересі. Ґуралі не те. Тому не хоче ніхто не дістатися до автобусу, а на ґуральську дорожку. Це зрештою лише перебрані фірмани.

Правдивих ґуралів і зі свічкою не знайдеш, а „всекий" перебирається в ґуральський одяг (навіть вуличні фотографи), щоби лішпе натягнути людей.

(Докінчення буде.)

М. Миханько.

Для спинення змулювання землі.

Північно-американський стейт Ню Йорк дістане близько пів міліона долярів з департаменту рільництва у Вашинґтоні на працю для спинення дальшого змулювання почви. На цю мету міліонів призначено з федеральних фондів на цілу Америку 27 з половиною міліона дол. Це будуть перші поважні спроби ратувати американські сасовиська та інші ґрунти від винищування зливами. Головним засобом ратування землі від знищення буде насаджування лісів

Миємо волосся без мила!

це гасло кожної Пані!

І ви Пані, як багато інших, переконаєтесь, що нові, вільні від мила Спеціяльні Шампони Еліда приносять багато користи. Без полоскання цитриною або оцтом волосся буде гарне, лискуче і можна його буде легко і тревало зачесати. Спеціяльний Шампон Еліда, вільний від мила, тимсамим від шкідливих для волосся алькалій, є найліпшим засобом плекання волосся. — Завдяки йому зникає сірий осад, який відбирав волоссю лиск, — Зникає шорсткість і пучнявіння волосся.

ДО БЛЬОНД ВОЛОССЯ
KAMILLOFLOR
СПЕЦІЯЛЬНІ SHAMPOONY ELIDA
BRUNETAFLOR
ДО ТЕМНОГО ВОЛОССЯ

НЕ ГРІШИ

купуючи чужі вироби, бо **ФОРТУНА НОВА** має такий великий вибір солодощів, що може заспокоїти всі твої забаганки

Концерти львівських богословів у Коломиї і Станиславові таки будуть!

Від диригента хору студентів львівської Духовної Академії, п. В. Жолкевича, дістаємо таке письмо з проханням його оголосити:

Може й дивно буде ш. Громаді, коли одного дня читає в часописах, що рідношкільний концерт хору львівських богословів у Коломиї і Станиславові буде, а другого дня, що його не буде. Але це діялося без вини хору й без вини Рідної Школи. Наш хор має обмежену до конечности скількість голосів, але зате — добірних. У Тернополі захорів нам тяжко один тенорист і мусів залишитись у шпиталі. Хор думав, що недужий швидко прийде до здоровля і буде дальше брати участь у концертах. Тимчасом недуга протягається. Тому на цю вістку Рідна Школа відкликала була концерти в Коломиї (26. 8.) і в Станиславові (27. 8.). На щастя — вдалося хорові придбати такого доброго нового тенора, що хор може знов виступати перед вибагливою публикою. Тому, перепрошуючи за дотеперішні суперечні вістки, повідомляю, що рідношкільний концерт хору львівських богословів у честь М. Шашкевича таки відбудеться в *Коломиї* дня 26. 8. і *Станиславові* 27. 8. — Дуже прошу місцеві рідношкільні організації подбати про все потрібне згідно з інструкціями, що їх свого часу вислала була Головна Управа Р. Ш..

Проголошує цю оповістку сам хор тому, щоб не причіплювати речинця через листування з Головною Управою Р. Ш.

ЗА ХОР БОГОСЛОВІВ ЛЬВІВСЬКОЇ ДУХОВНОЇ АКАДЕМІЇ:

В. Жолкевич, дириґент.

Залізнича катастрофа під Львовом.

Нічю на 24. ц. м. міжнародній поспішний потяг Букарешт—Берлін вискочив зі шин біля Білогорща, причому почтовий вагон і два пасажирські вагони перевернулися на бік, а четвертий реставраційний повис біля шин на насипі. Паровіз з тендером поїхав трохи дальше і станув на шляху. На щастя обійшлося без жертв у людях, хоча в обох пасажирських вагонах находилося поверх 100 осіб. З подорожніх один тяжко ранений, пять лекше. Два ранені їхали без білету, одного з них відставили до шпиталю, одного до арешту. Причина катастрофи покищо не устійнена. Здогадуються, що шини в одному місці були розкручені, наслідком чого паровіз відорвався від решти потягу, що складався із сімох вагонів.

Жидівська кольонізація Палестини.

З Ню Йорку виїхали делеґати на жидівський Конгрес у Швайцарії. В делеґації було 60 осіб з ріжних міст Америки. Конгрес відбудеться в Люцерні від 20. серпня до 10. вересня ц. р. Метою конгресу м. ін. буде уложити пляни для приміщення в Палестині пів міліона жидів на протязі 5. літ. Досі нараховують у Палестині 400.000 жидів. Щоби поширити жидівську еміґрацію в Палестину, треба згоди анґлійського уряду на кольонізацію Зайорданії.

Американська федерація праці за зірванням із Совітами.

Метю Вол, заступник предсідника Американської Федерації Праці, вислав письмо до секретаря закордонних справ у Вашингтоні з домаганням запротестувати перед совітською Росією против затій комуністів у Зл. Державах. „Якщо Совіти не дадуть вдоволяючої відповіди на американський протест, тоді обовязком секретаря закордонних справ буде, на домагання народу Злучених Держав негайно зірвати дипльоматичні взаємини" — пише м. ін. Вол. Він радить також не зважати на заяву совітського амбасадора Трояновського, начебто Совіти не вмішуються до внутрішніх справ Америки, ані начеб то вони не мали ніякого діла в страйку на побережі Тихого Океану.

Чорний леґіон в Америці.

Серед 300.000-го муринського населення ню-йорського передмістя Гарлем йде жива аґітація за допомогу для Абісинії. Повстають ріжні товариства, що збирають гроші на пропаґанду, промовці виголошують дотепні промови проти італійців, дехто домагається бойкоту італійських шинкарів, які опанували цілий того роду промисл у Гарлемі, продають образи абісинського цісаря Гайлі Селясія, абісинські червоно-зелено-золоті прапорці, ріжні патріотичні відзнаки, а при тім йде аґітація за створення чорного леґіону для мілітарної допомоги Абісинії. Кажуть, що вже зголосилося 10.000 муринів до леґіону, але вони мусять справити собі однострої власним коштом. Це буде важко, бо переважна частина чорного населення жиє з міської добродійної допомоги.

Другий український кандидат на домініяльного посла Канади.

П. Антін *Загарійчук* дістав номінацію як незалежний кандидат на посла до домініяльного парляменту Канади в Оттаві, Онтеріо, з округи Спрінґфілд, у Манітобі. В тій окрузі є найменше 60 відсотків наших виборців і п. Загарійчук легко може бути вибраний на посла, якщо виборці зголідно віддадуть голос на нього.

П. Антін Загарійчук приїхав до Канади хлопцем 1902. року. Спершу фармерував з родичами в Етелберт, Ман., опісля в Арран, Саск., де ще тепер фармерують його родичі, два брати й сестра. В 1911. році пішов до колеґії в Ст. Боніфас, Ман., де скінчив цілий курс і в 1919. році дістав університетський ступінь Б. А. В роках 1919. до 1921. був директором бурси ім. Тараса Шевченка в Едмонтоні й одночасно редаґував часопис „Новини". Від 1922. року замешкав у Вінніпеґу, де був редактором „Канадійського Українця" один рік, а останніх 7 літ працював у Скандинавсько-Американській Корабельній Лінії. Тепер є головою Товариства „Українська Рідна Школа" в Канаді й інспектором рідних шкіл, головою „Братства Українців Католиків" у провінції Манітобі і членом централі С. Г. Д. Має 42 роки, жонатий і має 2 діточок.

П. Загарійчук живо цікавиться економічними справами, багато пише до часописів українських та анґлійських, написав підручник української мови, складні і граматики для рідних шкіл у Канаді. Із своєї громадської праці відомий українцям у цілій Канаді.

Як відомо, досі був першим та одиноким українським домініяльним послом Канади в Оттаві, Онтеріо, п. Михайло *Лучкович*, котрий тепер знову кандидує вже втрете. Якби вийшов послом і п. Антін Загарійчук, то канадійські українці мали би двох своїх послів у федеральнім парляменті Канади.

—o—

В. БРИТАНІЯ ЗМІЦНЮЄ СТРАТЕҐІЧНІ БАЗИ.

РИМ, 24. 8. ПАТ. Льондонський кореспондент щоденника „Пополо д' Італія" пише так про вислідки нарад британської ради міністрів: 1) Британський уряд не допустить, щоб озера Тана і джерела Білого Нілю попали під чужу контролю; 2) Британський уряд уважає необхідним зміцнити стратеґічні бази на шляху з Анґлії до Червоного Моря.

АТЕНИ, 24. 8. ПАТ. Британське посольство звернулось з проханням до грецького уряду, щоб дозволив осідати у Греції ескадрам британських літаків, які летять до Судану. Літаки братимуть у Греції паливо

Крипта ОО. Реформатів

при вул. Янівській ч. 66.

Пієтизм для померлих вимагає, щоб їх гідно ...вати. Мешканева справа, звязана з теперішніми ...нами дуже часто не дозволяє на влаштування ... з дому, тій цілі служать у Львові три ... доми, названі криптами. Всі вони відповідають ... завданню, якщо йде річ про Личаківський ... значна віддаль від Янівського цвинтаря є ... спричинює багато недогод. Цьому бракові ... дили ОО. Реформати, що пішли за голосом ... хінн і вже в найближчу неділю посвятять ... поміщену в спеціяльнім будинку побіч костела, ... ну під оглядом архитектонічним, світляних ефектів і ... тетики, без закиду. Невеликі фінансові оплати ... ють кошти будови, інсталяції і практичних ... а скромна решта йде на удержання і виховання ... ників у часі їх середніх студій. Після їх ... жуть вступити до Чину ОО. Реформатів, або ... собі іншу чесну дорогу життя. У практиці, ... нової крипти, з огляду на її положення і ... такси цін, має велике значіння. Місце це, ... почину ОО. Реформатів та їх Всч. Ґвардіяна о. ... стра буде служити потрібній та поважній цілі.

ЗАТІСНЕННЯ НІМЕЦЬКО-ПОЛЬСЬКИХ ВЗАЄМИН.

ВАРШАВА, 24. 8. ПАТ. Вчора гостив німецький амбасадор фон Мольтке начальника німецького кружляка „Кеніґсберґ", команданта Шмундта з шістьома старшинами, які приїхали з візитою до Польщі. На бенкеті були представники польської армії і маринарки під проводом заступника міністерства військових справ ген. Каспшицького.

На бенкеті виголосив промову амб. фон Мольтке, підкреслюючи значіння цієї візити для польсько-німецького порозуміння. Свою промову закінчив тостом за розвій Польщі, на честь президента Польщі Мосціцького і польської воєнної маринарки. Відповів ген. Каспшицький закінчуючи свою промову теж тостом за Німеччину, канц. Гітлера і німецької воєнної маринарки.

ҐДИНЯ, 24. 8. ПАТ. Нині в год. 11.35 німецькі старшини вернулись літаком з Варшави до Ґдині.

Командор Шмундт гостив сніданням на кружляку „Кеніґсберґ" 16 вищих старшин польської воєнної маринарки під проводом контрадмірала Унруґа.

ХОРА ПЕЧІНКА

затроює орґанізм.

Розладдя в чинности печінки і виділювання ... спричинює свого роду затроєння організму і ... ряд найріжнородніших недуг.

Зела Маґістра Вольского „Billosa" що мають в собі відомі екзотичні рослини Combretum і Boldo, ... буджують печінку до властивої праці та ... виділювання жовчі і дають природне ... Вживається їх при терпіннях печінки і жовчевого ... шочка (жовчевої камиці).

Зела з охор. знак. „Billosa" дістати можна в ... ках і дроґеріях (аптечних складах).

Вирібня Маґістер Е. Вольскі, Варшава, Злота 14 ...

ГОСТРИЙ ПРОТЕСТ МІЖНАРОДНЬОГО СОЮЗУ ЖУРНАЛІСТІВ.

ПАРИЖ, 24. 8. ПАТ. Міжнародня федерація журналістів вислала до поодиноких організацій журналістів листа, в якому наводить телеграму голови союзу польських журналістів др. Сцежинського про виселення з СССР ред. ...ра-Берзона й взиває своїх членів, щоб протестували проти цього рішення тому, що польський журналіст виконував свої професійні обовязки.

Жадайте всюди! найкращу рідину, пасту і порошки до чищення металів і посуди — та смар до лещат. 440 37-? **„СІЛЬВА"** Львів, Бандурського ...

СМЕРТНІ ПРИСУДИ ЗА УЧАСТЬ У ПОВСТАННІ.

БІЛГОРОД, 24. 8. ПАТ. „Політика" ... Надзвичайний альбанський трибунал у Фієрі ... здавили повстання, засудив на кару смерти ... підстаршин і 8 жандармів. 9 жандармів ... трибунал по 15 років тяжких робіт. ... дальших строгих присудів на повстанців. В Альбанії переводять масові арештування і тюрми ... вниці переповнені. Поліція зареквірувала ... домів, в яких помістила арештованих.

Крадіж вибухових матеріялів.

ЛЬОНДОН, 24. 8. ПАТ. „Дейлі Геральд" повідомляє: Слідство у справі крадежі виб. матеріялів з військових складів у Сінгапур довело до арештування японця, в хаті якого найшли багато вибухових матеріялів.

—o—

ПРИМУСОВЕ ВИСЕЛЕННЯ НАСЕЛЕННЯ З ЦІЛОГО ОСТРОВА.

Італія творить військово-санітарну базу.

ЛЬОНДОН, 24. 8. ПАТ. Райтер повідомляє з Атен: Італійська влада виселила геть усіх мешканців з острова Перімос зміж островів Додеканезу. Мешканців переселили на сусідний острів. Цілий острів замінили на військово-санітарну базу з огляду на клімат.

—o—

НОВИНКИ

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо лише за оплатою. — **Адміністрація „Діла".**

— **ПРИЙМАЮ ПАЦІЄНТІВ у моїм заведенні** ул. Сикстуська 17 в сезоні літнім від 9—1 і від 3—6.30. В неділю і свята за попереднім зголошенням. **НАСС.** 209 1-3

— **„ТЕ-КА"** Львів, Руська 16, І. виконує найелегантші мужеські одяги, загортки, футра і студентські однострої з власних і доставлених матеріялів. Солідне викінчення! Дешеві ціни!

— **Вписи на концес. космет. курси Стефанії Гирасевич, вул. Коперника 42 а, тел. 272-18 під проводом д-ра Е. Дурделли зачалися.** Проспекти висилає безплатно **Дирекція.** 5 – 5

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші,** поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 23—?

— **Д-р О. Прийма,** Львів, Словацького 14. Тел. 257-50 вернувся і орд. у внутр. схоріннях 9—11 і 17—18. Рентген. Коротнохвильовик Цайса. 1—5

— **З Живця „Черче".** Після літнього, другого сезону й небувалого переповнення в ньому почався від 20. серпня третій, осінний сезон. В тому сезоні найдешевші ціни і найдогідніші умови лікування. Тепла погідна осінь, яка звичайно в нас буває, дає повну запоруку, для тих, що вибираються до Черча, успішно вилікувати недуги ревми, іскіясу, гіхту, нирок, шлунка, жінок та нервові. Повне лікування, разом з мешканням та утриманням (І. кляси), 145.— зол. в тижні. Третій сезон тревае до 10. жовтня.

— **Податкові полекші для землевласників.** Міністерство скарбу видало обіжник у справі полекші для хліборобів, що торкається не тільки податкових залеглостей, але й інших правно-публичних даний, стяганих скарбовими урядами. Обіжник здержує екзекуцію залеглостей до 15. жовтня ц. р. Одначе його постанови не торкаються платників опірних, що виявляють злу волю і платять звичайно тільки під примусом екзекуцій. Для таких платників обіжник не передбачує полекш.

— **Затроєння 70 українців у Канаді.** В тижневику „Українські Вісти" з Едмонтону, Алберта, Канада, у виданні з 24 липня ц. р. читаємо: В понеділок, 15 липня, відбулась архиерейська візитація епископа В. Ладики в церкві Нордерн Ліг в Алберті, опісля був спільний обід в Народнім Домі недалеко місцевости Дервент. Був горячий день і гості пили для прохолоди холодне молоко. До спільного стола засіли також епископ і два отці Василіяни з Мондеру. В дві або три години після обіду, коли учасники почали розїзджатись, у всіх тих, що пили молоко, виступили обяви сильного затроєння. Недуга захопила одних на місці, інших уже дома, а ще інших в дорозі. Всіх затроєних, дорослих і дітей, нараховують до 70 осіб. Два лікарі обслуговували хорих цілий день. Девять осіб, що були у грізному стані, перевезено до шпиталю в Ели Пойнт. Між недужими були також епископ Ладика і о. А. Винник з Мондеру, одначе вже другого дня уступили сліди затроєння. В околиці вперто кружляє вістка, а й англійська преса писала, що це було затроєння страшною отрутою стрихніною, яка в загадочний спосіб дісталась до молока. Ціла та справа ледви чи буде вияснена, бо не взято на час жолудкових частин до хемічної аналізи, а тимсамим поліція не має повної основи, щоб вести доходження. На щастя ніхто не помер, мабуть тому, що отрута була занадто розводнена. Цікаво, що молочні корови в тій околиці зовсім здорові й ніхто до того часу ні опісля від молока не хорував.

— **Зрадився письмом.** Перед городським судом у Львові відбулася карна розправа проти Шулима Кароля Ліпера, що перед кількома місяцями в поспішному потязі між Львовом і Ходоровом украв львівському купцеві М. Зінгерові портфель з 300 зол. та документами, приспавши його якимсь наркотиком. На розправі Зінгер предложив лист, одержаний після своєї пригоди, яким аноімний автор повідомив його, що знайдений нібито портфель з документами йому відсилає, а гроші задержує собі як безробітний. На основі графольогічної експертизи, яка ствердила, що лист писав обвинувачений Ліпер, суд засудив його на один рік вязниці.

— **Краєва хроніка.** Міністерство почт і телеграфів купило від управи м. Станиславова ґрунт при вул. Собіського під будову почтового будинку. — У Станиславові померла жінка купця Айзнера, затроївшись грибами. — Писаря громади Волостків пов. Мостиська, М. Свентальського засудив перемиський суд за грошеві спроневірення на один рік вязниці. Біля села Загірочка коло Ходорова відкопали кости мамута. — В Сасові пов. Золочів скінчив самогубством управитель млина Мозес Бренер з причини матеріяльних клопотів.

— **Примхи громy.** В селі Замброві луківського повіту убив грім 17-літнього Івана Красоцького, що находився з матірю в полі. Матері не сталося нічого.

— **Невикористаний врожай винограду.** Завдяки сприятливій погоді в Мароку зародив сильно виноград. Однак надмір овочу причинився до небувалого спадку цін. За одно кільо винограду платять 5 сантимів, значить несповна 2 гроші. А що число консументів не побільшилося, багато продуцентів лишило виноград незібраний, щоб не тратити видатків на працю і кошти перехування овочу. В округах Фез, Чекес і Уджіда стоять величезні простори з невикористаними плянтаціями винограду. У звязку з тим місцева влада заборонила закладати нові виниці, причому на відбудову старих плянтацій потрібний окремий дозвіл. Як низько стоїть ще організація розподілу матеріяльних дібр на світі!

— **Війну з диками** розпочало населення Греції. В грецьких лісах намножилося так багато диків, що влада рішила розпочати з ними загальну кампанію. Задля цього видала населенню серед лісів велику скількість набоїв дум-дум.

— **Бездітні родини.** Урядове статистичне бюро Спол. Держав стверджує, що що-третя рідня не має там дітей. Так це буває у „нормальних" подружах себто у людей, що живуть разом. Коли рахувати розведених подругів, то процент буде ще менший. У містах бездітних родин більш, як на фермах: у містах 34,8 прц., на фермах 25 прц. У мурнинів більше дітей, ніж у білих.

— **Міжплянетарний волокит.** Перед кількома тижнями один з астрономів обсерваторії в Йоганесбурзі в полудневій Африці, Джексон, відкрив маленьку білу плямку 13-ої зоряної величини, що посувалася на небозводі. Дальші обсервації двох американських астрономів ствердили, що це комета, яка вже пройшла свій сонішний шлях і віддалюється від нас. З обчислень виходить, що нова комета окружує наше сонце у відворотному напрямі, ніж усі плянети. Дальші обсервації ствердили, що комета біжить по зовсім отвертій лінії, наслідком чого більше до сонця не вернеться. З часом перейде до одної із сусідних сонішних систем. Станеться це не скоро, аж за кілька тисяч літ, бо комета віддалюється від нашого сонця щораз поволіше, а віддаль від найближчого сонця рівнається нашій плянетарній системі, взятій 500 разів.

— **Ріжні вістки.** Конґрес для оснування нової сіоністичної організації збереться в Відні 7-го вересня. — Всупереч декретам, що встановили тверді ціни на ріжні продукти в Німеччині, дорожнеча на мясо зросла на 25 прц. — Конґрес II. Інтернаціоналу в Брюсселі протестує енерґійно проти тактики Італії супроти Абисинії. — Фінська католицька молодь переслала наймолодшим дітям Муссолінія у дарунку ....малого білого медведя. — У Москві засудили організатора фабрики для фальшування банкнотів на смерть. — Кінові підприємства в Голівуді призначили 100 міл. дол. на виріб нових фільм у 1936 р. — Бразилійський парлямент знову дозволив вивозити за кордон каву, але нижчого сорта. — У Льондоні назвали одну вулицю іменем англ. короля Юрія V-го; цікаво, що в Парижі є вже давно вулиця Юрія V-го.

— **П. Макогін** бажає отсею дорогою повідомити всіх, що до нього звертались листовно в останніх місяцях, що не мав до тепер змоги відповісти на їхні листи, бо підчас його двомісячної подорожі не одержував звичайної пошти, а повернувши з подорожі, перебуває від кількох тижнів у лічниці в Льондоні, з причини випадку, який притрапився в дорозі.

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

помаранчевого коліру

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на вересень ц. р.

Висилка передплати цими чеками вільна від почт. оплати.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

З кіна.

Кіно „Касіно": „ВУЛИЦЯ ШАЛІННЯ".

Сценарій, яких є сотні в Голівуді. Багатий наївний півлідусь хоче зробити великою сценічною зіркою молоду пересічну артистку, яка йому припала до вподоби. Бідний режисер хоче нарешті виставити таку ревію, яка дала би йому гроші. Уся фільма, як це ми вже бачили нераз, це проби на сцені і за кулісами до цієї великої ревії. Головна вистава: премієра мусить бути під знаком конфлікту — артистка, що має грати головну ролю в останній хвилині ломить ногу. Її мусить заступити інша — молода, несміллива, скромна, що мріє нишком про сценічну кар'єру. Ролю цієї несміливої грає Бебе Даніельс, уже не така молода артистка, відома нам не від нині. Її партнери Ворнер Бакстон і Брент зовсім пересічні. З усієї фільми цікава одна маленька сцена балету. Славна „42-а вулиця" Ню Йорку названа тут вулицею шаління вийшла блідо.

—o—

ДИВОГЛЯДИ.

НАЙКРАЩЕ МЕШКАТИ У ВЯЗНИЦІ.

Вязниця буває не найгіршою домівкою. Не тільки для бездомних і нуждарів. Важко повірити, що найкраще почувається в ній — міліонер. Нюйорський купець Даніель Юнґ дістав у спадщині 2 міл. долярів. Досі вів він спокійне, скромне життя релігійної людини у біблійному значінні, яка не привязує ваги до земних благ. Читав святі книги і роздумував. Діставши 2 міліони не хотів змінити свого життя. Лякається ґанґстерів, жебраків і рідні, що буде замучувати його проханнями. Вибудувати собі замок і поставити варту? Все це заняло би в нього за багато часу і вимагало би клопотів. Містер Юнґ рішив поселитись у вязничній келії. Але американські вязниці не приймають чесних людей. Тимто мусів він обїхати всю Америку, щоб найти місто Огаму, де може мешкати у вязниці за місячною винагородою. Чи гроші тримає під сінником про це американська преса не пише, з огляду на ґанґстерів.

ІНЖИНІР З АПЕТИТОМ.

Будапештенський інжинір Павль Тот не мав заробітку. А апетит мав величезний. Навіть коли заробляв багато все йшло на шлунок. Раду найшов таку: дав оповістку в часописах: „Безробітний інжинір готовий за малу винагороду показувати у мюзік-голях і ресторанах свій справді незвичайний апетит. 10 осіб не може зїсти того, що легко їм я. Можу бути королем менажер. Пропозиції адресувати..." Один власник ресторану заанґажував інжиніра на те, щоб той міг своїм апетитом притягати гостей. Від 8 год. веч. до 11 вночі Тот сидить за столом і ввесь час їсть інші страви: після курки йде гуска, а після леґумінів знов вертається до закусок і зупи. Крім цього приймає він замовлення на обіди. Одна дама запрохала його до свого дому, щоб додавав апетиту дітям, які не хотять їсти. Один тільки клопіт має інжинір з апетитом: товстіє. За два тижні дістав 10 кільо більше ваги.

ОЩАДНОСТИ КНЯЗЯ МОНАКО.

Рулетка в Монте Карльо дає щораз менші доходи. Князь Монако рішив для ощадности обмежити витрати на свою армію. Всю армію, що складається з... 76 вояків, розпустив він.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Микола Андрусяк: НАРИСИ З ІСТОРІЇ МОСКВОФІЛЬСТВА (з портретами москвофільських діячів). Львів 1935. Видання Т-ва „Просвіта". Стор. 80, ф. 16°.

Роман Антонич: БУРЛАЦЬКИМ ШЛЯХОМ. Львів 1935. В-во „Українська Культура". Стор. 146. ф. 16°.

Присилайте передплату!

НОВИНКИ

— **Д-р Т. Е. Бурачинський,** хірург-оператор і спеціяліст хоріб уха, горла й носа, вернув я й ординує як досі при вул. Сапіги 43. 218 1-2

— **Українська лекція в радіо.** Радіостація в Кошицях (259,1) переказує вівторок, 27 серпня, авдицію для Закарпаття. В музичній частині програми спів нашої співачки Остапчук-Науменко. Початок авдиції в год. 17.40.

— **За чистоту міста.** Городське староство у Львові пригадує, що власники реальностей обовязані дбати про удержання чистоти на хідниках перед домами. Хідники перед очищенням слід скропити водою а сміття зложити на відповідному місці, звідки заберуть його робітники із заведення чищення міста. Крім того власники реальности мають дбати про чистоту в нутрі домів, все те під загрозою карно-адміністраційної відповідальности.

— **Авто зударилося із залізничим поїздом.** Біля Брухович вантажне авто фірми Лінтнер, що перевозило хатню обстановку з літнища й інші річи, віхало на рампі на особовий поїзд. Льокомотива розбила авто, а зпід розкиненої обстанови видобули чотирьох ранених подорожніх, що їхали автом. Ушкоджена теж льокомотива та перший вагон за нею. Трьох ранених забрали до шпиталю. Причиною катастрофи була незамкнена рампа.

— **Львівська хроніка.** Якийсь прохожий на вул. Академічній подаючи Неллі Лернер хусточку, яку вона згубила, вкрав їй золоту бранзолєтку вартости 250 зол. — Глуха 59-літня Міндля Ляндеберґ упала на Замарстинівській вул. під трамвай. Ратункова стація забрала її до шпиталю. — При вул. Локетка 4. а. 32-літня Кар. Котлінська напилася сільного квасу; при вул. Ходоровського 11 а. 30-літня Урш. Фак випила пів літри денатурату після родинної суперечки. Обі рат. стація відвезла до шпиталю. — На Левандівці бандити поранили ножами Мих. Піцикевича. В грізному стані відставили раненого до шпиталю. Крізь відчинене горішнє вікно з хати Як. Германа при вул. Шкарповій 7. вкрав злодій ґардеробу, готівку й ос. документи Якова Германа.

— **Станиславів не має щастя** до державних урядів. Недавно зліквідовано тамошню дирекцію залізниць, не зважаючи на протести місцевого громадянства, що клопочеться розвитком цього воєвідського міста. На місці залізничої дирекції встановлено бюро контролі залізничих доходів. Тепер центральна влада рішила перенести це бюро до Бидґощі, наслідком чого яких двіста урядовців з родинами мусить покинути Станиславів. У звязку з тим відбулося в салі станиславівської міської ради віче, на якому частина громадянства запротестувала проти ліквідації згаданого бюра, добачуючи в ній дальше ослаблювання польскости цього міста.

— **Згоріла горальня.** В Поляні, к. Миколаєва вибухла пожежа в фільварку фондації Абрагамовичів, який із горальнею арендує жид Герм. Фрідлін. Згоріла горальня, стодола з 7 вагонами збіжа, дві стайні з двома кіньми, 1 вагон пшениці та два вагони жита, крім того багато конюшини й ячменю. Збіже було обезпечене на 20.000 зол. Шкоди є на 100.000.

— **Краєва хроніка.** Ліквідацію маєтку Спілка Броди, якої співвласником є Станислав Рудроф, засуджений на довголітну кару вязниці, відложено на 30. вересня ц. р. Вартість нерухомостей оцінено на 1,350.000 зол. — В Ходорові відбувся зїзд секти дослідників св. письма, т. зв. суботників при участи кількасот осіб. — У вересні ц. р. виїде до Палестини 2.000 жидів у Польщі.

— **Чим образився поліцист.** Городський суд у Варшаві розбирав цікаву справу на підкладі словної зневаги. Постерунковий Ян Вуйцік, перенесений до Варшави, придержав підчас нічної служби більше товариство, що виробляло на вулиці крики. Почувши польську мову Вуйціка, один з товариства кликнув: „Патшце ґо! Ґаліле-уш!" Цим натяком на походження з Галичини поліцист почувся ображеним і спрямував справу до суду. Судля засудив чотири особи, між ними одну жінку, на 2 тижні арешту з припиненням, признаючи, що епітет „ґалілеуш" є образою.

— **Ендецькі методи.** В Люблині відбувається процес видавців ендецького „Ґлосу Любельського", яким закинено спроневірення 12.000 зол. Ця сума вплинула як жертва в користь ріжних суспільних установ.

— **Страйки в Лодзі.** В лодській текстильній окрузі застрайкувало 1.500 ручних ткачів, занятих виробом хусток. Причиною страйку є обнижка зарібків. Також у заведенні Лененберґа вибух страйк з тої самої причини. Заносить-ся на страйк також в інших фабриках.

— **Люложерна свиня.** Жахлива подія сталася в селі Мінікові біля Бидґоща. Одна селянка чистила хлів і лишила без опіки 3-літну дитину на подвірю. Тимчасом на дитину напала свиня і відкусила їй вухо та прогризла шию й голову. Покликано лікаря, що дав дитині першу лікарську поміч і велів відставити її до шпиталю в Бидґощі.

— **Сполошив злодіїв поліцією.** До мешкання Антонини Маєвської в Кельцях добулося в ночі трьох бандитів, озброєних револьверами, і почали грабити цінні предмети. Напад завважав сусід Ст. Іванський, який рішився на таку штуку: Підійшов на пальцях до дверей замкненого мешкання і крикнув голосно: „Стій, руки вгору, тут поліція!" Наслідок був несподіваний, бо налякані бандити, забувши про свою зброю, кинули спаковану добичу, повискакували крізь вікна і щезли в темряві. Іванський тільки цього й хотів, бо ловити бандитів ані не гадав. Повідомив негайно поліцію, яка почала шукати за бандитами.

— **Грім спалив вітрак.** Незвичайна подія сталася в Томашові. В часі недавної бурі грім ударив у вітрак, що був у руху, й запалив його. Дерев'яний млин згорів до тла. Гарний та грізний був вид, як палали вогнем крила, обертаючись довкола осі. Забобонні люди добачували в цьому зловіщий знак і почали серед дощу тікати з хат. Коло вітрака вдарив ще раз грім і вбив Тому Стефанського.

— **За зневагу Гітлера.** Перед судом у Варшаві стане власник аптичних виробів, Нухім Гальберштадт під закидом образи Гітлера. Він дістав від одної німецької фірми оферту. Обурений тим відослав її назад, виписавши на коперті лайку під адресою Гітлера та його уряду. В Німеччині спрямували цю коперту до міністерства почт і телеграфів, яке знову звернулося до польської судової влади. Гальберштадта потягнули до відповідальноти за зневагу голови чужинної держави. Відповідний параграф карного закону передбачує за те кару вязниці до трьох років.

—o—

СПОРТ.

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Сян — Юнак 3:0 (3:0). Ворота за Сяну здобув Турко. З огляду на рівну кількість здобутих точок з Короною відбудуться треті рішаючі змагання на невтральному терені.

ДРОГОБИЧ. Підгіря — ТУР 1:0 (0:0). Мист. кл. Б. Ворота для української дружини здобув Кубельмк і карного.

СТРИЙ. Скала — Бетар 1:1 (0:1). Мист. кл. Б. Ворота для української дружини здобув Хомишинець.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь — Л. К. С. 5:0 (2:0).
ПОЗНАНЬ. Варта — Гарбарня 5:1 (3:0).
КРАКІВ. Краковія — Варшавянка 4:1 (2:0).
КАТОВИЦІ. Шлеськ — Висла 2:0 (1:0).
ВАРШАВА. Польонія — Леґія 1:1 (0:0).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Огніско — Другий Сокіл 2:1 (0:0).
СТРИЙ. Погонь (Стрий) — Ресовія 1:1 (1:0).

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

СТАНИСЛАВІВ. Ревера — П. К. С. 4:3 (0:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Україна — Т. С. Л. 3:1 (0:1). Ворота для України стріляли Мікльош 2 і Кревський 1.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.
Нечинний.

Театр Ріжнородностей.
Понеділок, 26. VIII. год. 8. веч. „Чоловік 300.000". Ціни найнижчі. Абон. 32.
Вівторок, 27. VIII. год. 8. веч. „Чоловік 300.000".

Концерти українських студентів Богословської Академії у Львові відбудуться:
Коломия 26. VIII.
Станиславів 27. VIII.
Дохід іде на Рідну Школу.

Кіна.

АДРІЯ: Зneславлена" і „Світла Адрії".
АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія".
АТЛЯНТИК: „Тигр Пацифіку".
ВАНДА: „Чоловік, який вкрав серце" і ревія „Я не є ангелом".
ҐРАЖИНА: „Віва Віля!"
КАСІНО: „Вулиця шаління", „Коли забави будяться" та звуковий тижневик.
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Тунель" (на осн. повісти Берн. Келермана).
МАРУСЕНЬКА: „Тунель" (на осн. повісти Берн. Келермана).
МІРАЖ: „Велика княжна Олександра", „Одна ніч для тебе".
МУЗА: „Великий грач", „Щастя на вулиці".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Світ із улиц".
ПАН: „Вондер-Бар", „Білі люди".
РАЙ: „Тарзанове кохання" (з Джонні Вайсмілер).
СВІТ: Нечинне.
СОНЦЕ: „Незнайомий з телефону", „Герой Арізони".
СТИЛЕВЕ: „42-вулиця" і ревія „Симфонія гумору".
УТІХА: „Местник прерії" та ревія.
ХИМЕРА: „Бабуна" (фільма з життя мурнів плем. Банту).

Закордонне радіо.

Понеділок, 26. серпня 1935.

Відень (506.8) 17.30 Арії та пісні. 19.15 „Фальстаф" оп. Вердія (трансм. із Зальцбурга), 22.15 Популярна музика. **Прага** (470.2) 18.35 Невидані твори К. М. Веселія (арфа). **Париж** (1648) 12.15 Симф. музика, 22.30 Танк. музика. **Білгород** (437,3) 16.30, 17.00 Російські й сербські пісні. **Берлін** (356,7) 12.00, 19.00, 22.40 Концерт. **Кенігсвустегавзен** (1571) 14.00 Музика, 20.10 „Травіята" оп. Вердія (на стілі), **Кельн** (455,9) 14.15 Концерт, 20.10 Муз. мандрівка по Еспанії. **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Симфонія на два форт., 21.10 Квінтет. **Мінхен** (405,4) 11. Легка музика, 19.40 Дівчата співають, 21.30 Нар. музика, пісні. **Москва** (1724) 18.15 Пісні Мусоргського. **Будапешт** (12.05 Спів, музика, 17.30 Циг. музика. **Міляно** (221,1) 11.30, 13.05 Легка музика, 20.40 Симф. концерт. **Рим** (420,8) 17.05 Легка музика, 20.40 „Джіголете" оп. Легара.

Вівторок, 27. серпня 1934.

Відень (569,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.20 Солісти (муз., спів), 19.30 У веселий літний час муз. авд., 20.15 „Граючий Відень" муз.-вок. авд. **Кошиці** (259,1) **17.40 Для Закарпаття** (спів: Остапчук-Науменкова). **Прага** (470,2) 19.3., 20.00 Концерт, 21.30 Вок. квартет. **Париж** (1648) 12.15, 20.45 Легка музика. **Білгород** (437,3) 13.15 Пісні, 16.30 Скрипка, **Берлін** (356,7) 16.00 Вес. словно-муз. авд., 19.00 Пісні Пфіцнера й Вольфа (Шірмер альт), **Кенігсвуссергавзен** (1571) 12.00, 16.00 Нарід надає для народу (рег. авд. з муз. і сп.). 18.00 Твори на флєт і форт. **Кельн** (455,9) 20.40 Соната а-дур Шуберта ч. 4. 22.20 Симфонія 4. ес-дур Брамса. **Мінхен** (405,4) 16.10 Солісти (сп., муз.), 19.05 Нар. муз., 20.10 „Ді Шнайдер фон Шенав" ком. оп. Брандт-Буйса. **Москва** (748) 18.30 Симф. концерт. **Будапешт** (550,5) 12.05, 22.20 Циг музика, 17.90 Сольо на цимбалах, 19.30 Спів, 20.45 Концерт оп. орх. **Міляно** (221,2) 11.30 Тріо, 20.45 „Кавалір місяця" оп. Цірера. **Рим** (420,8) 18.15 Популярна музика, 20.00 Орх. концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 26. серпня 1935.

6.30 Ранішня авд., 8.25 Практ. вказівки, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольоґ. вістки. 12.05 Полудн. денник, 12.15 Концерт, 13.00 Хвилинка для жінок, 13.05 Вок. муз. з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Сальон. музика, 16.00 Для дітей: В що будемо бавитися, 16.15 Концерт солістів (муз., сп.), 16.50 „Партач" оп. А. Гурського, 17.00 Форт. ресітадь, 17.35 Популярна музика з гр. пл., 18.80 Від побільшаючих скол до електронових мікроскопів, 18.15 З пісенькою в поле (нар. пісні, хор), 18.30 Гутірка про моди, 18.40 Сусп. хвилина, 18.15 Легка музика з гр. пл., 19.15 Реклям. концерт, 19.30 Акт. гутірка, 19.50 Що читати, 20.00 На Чорногорі, 20.10 Радіокабарет із гр. пл., 20.45 Веч. денник, 20.55 З давньої та суч. Польщі, 21.00 Симф. концерт у вик. орх., 22.00, 22.06 Спорт. вістки, 22.10. 23.05 Мала орхестра.

Вівторок, 27. серпня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Музика з гр. пл.; у перерві ок. 7.20 Поранний денник, Спорт.-тур. гутірка, 8.25 Практ. вказівки, 9.15 Музика з гр. пл., 9.30 Трансм. із Трієсту: Перша мандрівка кораблем „Пілсудський", 10.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольоґ. вістки, 12.00 Полудн. денник, 12.15 По дві пісоньки з гр. пл., 13.00 Хвилинка для жінок, 13.05 Концерт орх., 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Концерт орх., 16.00 Скринька ПКО. 16.15 Симф. муз. з гр. пл., 16.50 „Ґуральська легенда" Кав. Тетмаєра, 17.00 Концерт орх., 18.00 Гутірка: Пташаче молоко, 18.10 Хвилина поезії, 18.15 Вся Польща співає, 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільва рерум, мист. життя, 18.45 Популярна муз. з гр. пл., 19.15 Реклям. концерт, 19.30 Вок. дует із гр. пл., 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Лиха чи добра реклама, 20.10 Віольончеля, 20.45 Веч. денник, 20.55 З давньої та сучасної Польщі, 21.00 Легка музика. Кабаретові пісоньки з гр. пл., 21.10 Із шахової олімпіяди в Варшаві, 21.30 Концерт симф. орх., 22.30, 22.36 Спорт. вістки, 22.40 23.05 Концерт малої орх.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Чи Ваш **годинник** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зельтенрайха,** Львів, Марійська пл. 5. — Прецезійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 82 10—?

Винайму 2 покої соняшні, кухня, балькон, Богданівка, Орля одинацять. 2-5

Спортові нагороди, медалі, жетони, відзнаки, цвяхи до прапорів, тощо — поручає:
Електр. Вирібня ВЛ. БУШЕК
Львів, Академічна ч. 6. — Тел. 218-48. 193 9—10

За редакцію відповідає Олександер Кости- Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.